

סיפורים נפלאים לילדים

פרשת דברים

"הבו לכם אנשים חכמים ונבנים" (א, יג)

העגלה התקרבה והלכה ללודז'. יוסל, בעל חנות הבדים הקטנה, התבונן ממקום מושבו, בין גילי הבדים שמלאו את העגלה, על הנוף הנשקף מולו. הוא לא העלה על דעתו איזו מזמה זומם כנגדו, באותם רגעים ממש, העגלון הגוי. העגלה נכנסה ובאה בשערי לודז' כשהעגלון פנה לפתע ליוסל, יודע אני בדיוק מה טיבה של סחורתך, אמר לו. האזנתי לשיחתך עם הסיטונאי וממנה למדתי על כל התחכמויותיך נגד החק. דבר לא יועיל לך – אנחנו נוסעים כעת הישר אל תחנת המשטרה. יוסל ההמום הפתע ממפגן הישר הפתאומי של העגלון.

ברגע הראשון עוד קנה כי העגלון רק מתלוצץ עמו, אך עד מהרה הבין כי הלה רציני בכונותיו. אנא, חוס ורחם עלי ועל אשתי וילדי! התחנן לפניו יוסל, בידעו כי כשתתחיל המשטרה לפשפש בציציותיו, תמצא כבר העברה. העגלון לא היה מוכן לפשרות. מעשי הרמיה שלכם, היהודים, פוגעים בכלכלת המדינה, וסוף כלנו, האזרחים

הישרים והנאמנים, לשלם על כך את המחיר, אמר בצדקנות. יוסל הוסיף להפציר בעגלון כי יניח לו לנפשו.

תחנת המשטרה נראתה כבר ממרחק. רק אז 'התרכך' העגלון והסכים 'לותר' ליוסל על הסגרתו למשטרה, תמורת... שלוש-מאות רובל.

יוסל לא ידע אם לצחק או לבכות, בארנקו נמצאו באותה שעה רובלים אחדים בלבד. אסכים לקבל ממך גם סחורה בשוי הזה, נהג העגלון נדיבות-לב מרשימה.

ערפם של כל הבדים שבעגלה מגיע לסכום הזה בערך, בטא יוסל את תסכולו, ונסה להקטין את תאבוננו של העגלון. אך זה נותר בשלו.

יוסל ערך חשבון מהיר בראשו, הוא הבין כי אם יגיעו למשטרה, תחרם ממנו הסחורה וקרוב לוודאי שהוא יעמד לדין פלילי, בהאשמה כזאת או אחרת.

הוא ידע כי ברגע הזה עדיף לו להשאיר את הסחורה בידי העגלון הנוכל ולמלט את נפשו, וכך אמנם עשה.

במפח נפש ירד יוסל מהעגלה, אך בכל זאת זכר לרשם את מספרה.

בפסעו לאטו, אובר עצות, נצנץ לפתע רעיון במוחו.

כעבר שעה קלה התייצב לפני רבה של לודז', רבי אליהו חיים מיזל, שנודע בחכמתו

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רוזנבוים זצוק"ל

כ"ו בניסן תשע"ז

ובחריפותו.

רבי אליהו חיים, שעסק באותה שעה בלבון סגיה הלכתית סבוכה, התפנה לסייע ליוסל המסכן.

הוא שלח את שמשו אל השוק, לאתר את העגלון הגנב ולהזמין בדחיפות לביתו, לצרף נסיעה כביכול.

השמש מהר אל השוק, עבר מעגלה לעגלה, ולא מצא את זו שבקש.

רק לאחר זמן מה הופיעה העגלה שמספרה תאם את המספר שבדיו.

השמש פנה אל העגלון והזמין לבית הרב, ל"נסיעה דחופה".

בהגיעם אל בית הרב הזמין השמש להכנס פנימה.

רבי אליהו חיים יצא לקראת העגלון וקדמו בחיור רחב.

שב וסעד את לבך בינתיים, עד אשר אשלים את הכנותי, אמר לו.

אל תחשש מבטול זמנך; אף אני יודע להעריך ערכו של זמן, הוסיף.

העגלון הכנס פנימה ולפי הוראת הרב הגשה לו ארוחה.

בינתיים הורה רבי אליהו חיים לשמש, להכניס את העגלה עם הסוס אל החצר האחורית של ביתו ולנעל את השער היטב.

העגלון סים את ארוחתו ויצא החוצה לבדק את שלום סוסו ועגלתו.

לתדהמתו גלה כי אלה נעלמו.

פנה לכאן, פנה לשם, אף העגלה והסוס אינם, כאלו בלעתם האדמה.

גנבו לי את הסוס והעגלה! החל לצרח בקולי קולות.

למשמע הצעקות יצא אליו רבי אליהו חיים. מה קרה? שאל הרב בנימת דאגה.

הארוחה שאכלתי אצלך עלתה לי ביקר! השיב העגלון הנסער.

העגלון התהלך אנה ואנה, כחיה בסוגר.

לפתע פרץ בבכי. אנה, תן לי עצה כיצד למצא את סוסי ועגלתי שהם מקור פרנסתי! פנה אל רבי אליהו חיים, שגם הגויים הכירו בחכמתו הרבה.

רבי אליהו חיים נתן בו מבט חודר ואמר: עצה אתה מבקש? ובכן יש לי כזאת בשבילך...

מכר את הבדים שגנבת הבקר מיוסל וקנה בתמורה סוס ועגלה חדשים!

דברי הרב נפלו על העגלון כרעם ביום בהיר. מאוד לא נעים לו לפשט את בגדי הנרדף המסכן ולעטות עליו בגדים של רודף אכזר ורע לב.

פניו האדימו והחזירו חליפות.

רבי אליהו-חיים לא הניח לו להתעשת. נבל שכמוך! הרים עליו את קולו, כיצד אתה מבקש לעורר את רחמי עליך בשעה שאתה עצמך לא חסד ולא רחמתי על יוסל המסכן, כאשר התחנן אליך שלא תשבר את מטה לחמו?!

העגלון נוכח כי הרב מכיר היטב את כל פרטי העשק והבין שאין עוד טעם לנסות להתנפח או להצטדק.

רבי, טרם נגעתי בסחורתו של יוסל. היא מנחת בביתי ואני מוכן להחזירה לו בזה הרגע!

סימני התרצות נראו על פני רבי אליהו חיים. גש לשוק - הורה לו - שכר עגלה וסוס, והבא לכאן את הבדים שגזלת.

בינתיים אנסה גם אני לברר מה עלה בגורל סוסך ועגלתך.

כעבר שעה, כשהגיע העגלון בעגלה עמוסה בסחורתו של יוסל, כבר צפו לו סוסו ועגלתו במקום שבו הניחם בתחלה.

(במשנת הפרשה)

א גוט שבת